

با استعفای رئیس جمهور آلمان مسأله افغانستان و منطقه حل نمیشود

"کشوری همانند ما که دارای سمتهی تجارت خارجی و از همین لحاظ وابستگی به تجارت خارجی دارد، باید بداند که در حالات تردید و اضطرار حتی استفاده از نیروی نظامی ضروری پنداشته میشود تا علایق ما محفوظ نگهداشته شود." مطلب فوق را روزنامه زیوددویچه سائتونگ بتاريخ ۲۸.۰۵.۲۰۱۰ مینویسد.

آنچه در فوق نقل گردید رابطه دارد به سیاست رسمی حکومت آلمان که با "متحدینش" به توافق رسیده اند ولی مردم را در جریان این زد و بند های شان نگذاشته و برخلاف تا هنگام بروز واقعه کندی اصلاً از موجودیت جنگ در افغانستان صحبت نمیکردند، ولی اکنون که دامنه های جنگ وسیعتر میشود و خطری متوجه نیروهای نظامی آلمان متصور است و یا اینکه حکومت آلمان روی تقسیم مواد وارداتی از افغانستان با همدیگر در ستیز اند، بایستی یکی از مسئولان امور به صراحت سخن گوید و بعداً با پست اش وداع کند. این امر کدام حادثه درخور تشویش نیست و طوریکه مشاهده شد هنوز تبصره های وسائل اطلاعات جمعی به پایان نرسیده بود که از همه جهات حمله بر احراز این مقام صورت پذیرفت، بدون آنکه ملت را اجازه دهند تا روی اظهارات رئیس جمهور مکث نموده و واقعیتها را دریابند.

آقای هورست کیولر رئیس جمهور آلمان بتاريخ ۳۱.۰۵.۲۰۱۰ هنگام برگشت از یک بازدید رسمی از چین بطور غیر مترقبه وارد شهر مزارشریف شد تا وضع سربازان و افسران مربوط به

قطعات نظامی آلمان مستقر در افغانستان را مورد بازنگری قرار دهد. این سفر که مدت دو ساعت را دربر گرفت از جمله کوتاهترین ولی سرنوشت ساز برای موصوف بود. آقای کیولر بعد از سفرش به دو موضوع اساسی تماس حاصل نمود که شامل وضع در افغانستان و شاخ افریقا بود.

در چند روز اخیر ما شاهد بسیاری از تبصره های تفتین آمیز به آدرس کیولر هستیم- این بدان معنی نیست که من از شخص رئیس جمهور قبلی دفاع میکنم، بلکه ابدأ این امر را تأیید نکرده ام- که گویا انسان انتقادپذیر نیست. اما مطلب من روی اظهارات وی در رابطه به افغانستان و شاخ افریقا میچرخد که موصوف وضع کنونی بحران سیستمی سرمایه را با دقت تحلیل کرده و میداند که این بحران راه نجاتی ندارد. امروز کشتیهای جنگی ناتو- امریکا در بحر هند بخاطر تفتیش محموله های نظامی و بستن دست قاچاقچیان مواد مخدر در خدمت قرار ندارد، بلکه وظیفه این کشتیهای جنگی رسانیدن مواد لوژستیکی برای قطعات نظامی ناتو- امریکا در کشور های منطقه و انتقال مطمئن مواد مخدر و مواد سوخت غنی ساخته شده ازین کشور ها، به خصوص افغانستان به بازار های اروپا و سائر کشور های سرمایه داری است. به دقت دیده میشود که امپریالیزم هیله گر و مکار تحت هر پوششی که باشد، داشته های افغانستان و سائر کشور ها را به یغما میبرد و نام آنرا کمک به مردم و نظام پوشالی دست نشانده شان میگذارد.

افشای این مسائل خلاف تعهدات حکومت جمهوری فدرال آلمان در برابر ایالات متحده امریکا و ناتو بود. هورست کیولر با این اظهاراتش برای اولین بار به مردم آلمان مشخص ساخت که سناریوی جنگ در افغانستان از وضع داخلی افغانستان کمتر سرچشمه میگیرد.

درینجا مشاهده میشود که ایالات متحده امریکا اکنون بمثابة قدرت نظامی دیکته کننده و دیکتاتورپیشه بالای سرنوشت نه تنها افغانستان و مردم آن، بلکه بالای سرنوشت اکثریت خلقهای جهان تصمیم میگیرد. هر کشوری را که بخواهد بالایش نام تروریست میگذارد، هر کسی را که بخواهد بوسیله امرونی رهبری میکند و یا آنرا شامل لست سیاه و یا سیا؟! میسازد و درین حالت شیوه های کاری اش را "دموکراتیک" جلوه میدهد که با تأسف تعدادی از احزاب و سازمانهای سیاسی در افغانستان حتی ازین شیوه پشتیبانی به عمل میآورند، بدون آنکه در عمق مسائل به نگرش قضایا پردازند و تمیز واقعیت را از دروغپردازی کنند.

با اطمینان باید ابراز داشت که استعفای آقای کیولر کدام واقعه بزرگ و یا کدام فاجعه عظیم نبوده و نخواهد بود. ممکن است هم اکنون ناتو- امریکا طرحهای جدیدی داشته باشند در رابطه با موجودیت قطعات نظامی آلمان در شمال افغانستان و میخواهند تا با مانور جدیدی مواضع قطعات آلمان را تعویض نمایند و خود همان آرزوی واهی را که کشیدن نوار سرحدی بدور روسیه است به تحقق رسانند.

بدون شک آقای کیولر را به وظایف پردرآمدتری میگمارند و کفاره خدماتش را وسیله میشوند.